

Kl. 18:19

Rasmus Prehn (S):

Det her handler om at sikre kommunerne mulighed for også at give plads til den arbejdskraft, der skal til i kommunen, således at de pågældende har et sted at bo. Det er jo en samlet pakke, hvor vi også har sagt, at der skal være mulighed for at sælge byggegrunde billigere, så man kan få billigere almene familieboliger. Der kan så være en mulighed for, at man siger: Vi giver mulighed for, at I kan anvise, så der bliver plads til nogle af dem, der er brug for i kommunen. Det er noget, der har været efterspurgt. Det er jo en frihed til at løse et konkret problem. Og nej, vi forestiller os ikke, at den her ordning skal bruges til at jage nogen på gaden. Vi har jo set konsekvensen af regeringens politik, hvor 40 pct. flere, imens vi har haft Anders Fogh Rasmussen som statsminister, er blevet sat på gaden. Det er ikke den form for politik, vi vil føre. Vi vil ikke sætte folk på gaden og øge hjemløsheden, som man har set under den nuværende regering. Vi vil bare give kommunerne mulighed for at løse et konkret problem, og der er ikke nogen, der skal snydes, der er ikke nogen, der skal sættes ud. Vi vil bare give en mulighed for at sige: Ja, lad os få nogle af dem herind, så vi kan få den arbejdskraft til kommunen.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Ordføreren må have misforstået mit spørgsmål, for jeg spurgte ikke om, hvem der skulle sættes ud. Jeg spurgte om, hvem der skulle have friheden til at få det pågældende ledige lejemål. Der står i Socialdemokraternes beslutningsforslag, at kommunen skal have frihed til at øge antallet af pladser, som de råder over, med 10 pct. Så spørger jeg i mindelighed: Hvis man fik den frihedsrettighed, så ville det jo gå ud over dem, som ellers skulle stå i boligkøen til at få det pågældende lejemål, og de ville jo så blive fravalgt. Så jeg spørger bare i mindelighed: Kan ordføreren så ikke bekræfte, at man ved at give nogle en frihed – i det her tilfælde kommunen – tager en rettighed fra andre borgere, som har skrevet sig op i god tro i en boligkø? Det har jeg meget svært ved at se noget som helst demokratisk i.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:21

Rasmus Prehn (S):

Budskabet er jo netop, at ingen skal vælges fra, og derfor har vi brug for at øge mængden af familieboliger, hvorfor vi også foreslår, at man skal have friheden til i kommunerne at sælge sine byggegrunde billigere, så vi kan få de nye billige familieboliger, der er brug for. Det er jo det, der er visionen. Ingen skal vælges fra.

Det andet er en rent teoretisk opsætning, hvor man siger: Nå, men når man så fra kommunens side kan anvise nogle en bolig, så er der nogle andre, der kommer bag i køen. Sagen er jo den, at vi skal have en situation, hvor man ikke skal stå i kø for at få en bolig, men hvor det er naturligt, at hvis man vælger at arbejde et sted, kan man også få en bolig.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

39) 1. behandling af beslutningsforslag nr.**B 128:****Forslag til folketingsbeslutning om flere kvinder på topposter.**

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 17.04.2008).

Kl. 18:22

Forhandling**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for ligestilling.

Kl. 18:22

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Det forslag, som vi her skal behandle, indeholder to elementer, nemlig et forslag om, at regeringen skal fastsætte regler, der pålægger danske virksomheder at få mindst 40 pct. kvinder i bestyrelserne ved udgangen af 2012, og et forslag om, at der skal igangsættes en systematisk

opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse i virksomheder og organisationer ved at oprette en pulje, som organisationer og foreninger kan søge fra. Forslaget er en delvis genfremsættelse af et forslag fra SF, som blev debatteret her i salen i både 2005 og 2007.

Jeg er meget enig med forslagsstillerne i, at andelen af kvinder i toppen af dansk erhvervsliv både i ledelserne og i bestyrelserne er for lille, men kvoter er for mig at se ikke vejen frem. Jeg kan ikke rigtig forlige mig med det kvindesyn, som jeg synes ligger bag, nemlig at vi som kvinder har brug for kvoter for at få indflydelse i samfundet. Jeg tror, at vi også på det her punkt kan komme længere, ved at kvinderne selv presser på og gør sig dygtigere, og ved at der kommer en dialog med virksomhederne for at få dem til målrettet at gå efter at få flere kvinder i ledelsen. Hvis vi får flere kvinder med ledelseserfaringer, får vi også flere kvinder, som har de nødvendige kvalifikationer til et bestyrelsesarbejde. At kvinder i ledelsen er en god forretningsstrategi er ikke længere nogen hemmelighed. Det har vi faktisk dokumentation for i forskningsrapporter.

Med de initiativer, regeringen har taget, siden vi sidst stod her, har vi flyttet os fra de gode eksemplers strategi til de gode resultaters magt, fra en best practice-strategi til en forpligtelsesstrategi. Den måde, hvorpå vi vil arbejde på at få flere kvinder i ledelsen og dermed også øge rekrutteringsgrundlaget til bestyrelserne, går bl.a. over det charter, som jeg har lanceret, og som der allerede er en betydelig succes med.

Chartret går kort fortalt ud på, at virksomhederne forpligter sig til en strategi for at få flere kvinder i ledelsen. De skal skrive under på syv konkrete forpligtelser, som de selv fastlægger, med nogle måltal og en strategi for, hvordan de vil styrke talentmassen i deres egne virksomheder og i hele den måde, de rekrutterer på. Inden for den her korte tid – et par måneder – der er gået, siden chartret blev lanceret, er der i dag i alt 25 virksomheder, der har skrevet under og dermed forpligtet sig på en strategi for at få flere kvinder i ledelsen. Det er blevet positivt modtaget, og målet er, at der er 100 virksomheder, som skal have skrevet under ved udgangen af 2010. Men jeg synes altså, at det tegner til, at det mål kan nås – og meget gerne mere end det.

Det vil så også danne et godt grundlag for, at vi får flere kvinder i de danske selskabers bestyrelser. Her er der også en meget ulige repræsentation, og det er også en af grundene til, at vi i

regeringen har bedt komiteen for god selskabsledelse om at komme med forslag til, hvordan vi får flere kvinder i ledelsen af de børsnoterede selskaber. Det kan eksempelvis ske gennem det danske kodeks for selskabsledelse, som er en udmøntning af anbefalinger for god selskabsledelse. Erfaringerne har vist, at erhvervslivet er meget bevidst om indholdet af disse anbefalinger, og jeg ved, at komiteen allerede har taget opfordringen til sig og er i gang med at mødes med relevante netværk og enkeltpersoner, som har arbejdet med kvinder og ledelse.

Jeg tror ikke, at den norske model, hvor alle selskaber tvinges til at opfylde en bestemt kvote på mindst 40 pct. kvinder i bestyrelser, og hvor myndighederne kan fratage selskaberne muligheden for at blive eller forblive børsnoterede, hvis kvoten ikke opfyldes, dur, fordi den bygger på en tvang, hvor man risikerer at ende med at skulle lukke virksomheder, sådan som de jo også må true med i Norge.

Det, der er afgørende, er, at forandringerne skabes i selskaberne, og her er chartret for flere kvinder i ledelse og en anbefaling fra det såkaldte Nørby-udvalg, der arbejder med de anbefalinger til en god selskabsledelse, et klart signal til virksomhederne om at være opmærksomme på de kompetencer og kvalifikationer, som både kvinder og mænd har. Der er mange kompetente kvinder. De skal blot frem i forreste række, og der skal være mere opmærksomhed omkring emnet. På den måde bliver det en samlet øjenåbner for virksomhederne, at en god forretningsstrategi også er at satse på kvinder med talent, ikke kun i bestyrelserne, men forhåbentlig også i rekrutteringen, karriereudviklingen, talentplejen, ledelsen og på andre måder.

I forslaget til folketingsbeslutning skriver forslagsstillerne, at der kun sidder 48 kvinder, svarende til 5,6 pct., i bestyrelserne for danske børsnoterede selskaber. Jeg kan heldigvis sige, at det ikke står helt så galt til. I april 2008 var kvinderepræsentationen i de ca. 220 danske børsnoterede selskabers bestyrelser på 9 pct. I de statslige aktieselskaber er kvinderne repræsenteret med 17 pct. i bestyrelserne. Tager man også de ikkebørsnoterede selskaber med, så sad kvinderne i 2005 på 22 pct. af bestyrelsesposterne. Det er ikke tal, som jeg er tilfreds med. Der er plads til forbedringer, og det er derfor, at vi har bedt komiteen for god selskabsledelse om at se på, hvordan det kan gøres bedre.

Ligestilling er ikke noget, der kommer af sig selv. Vi skal fortsat arbejde fokuseret og vedhold-

dende for det. Lige så enig jeg er med forslagsstillerne i, at der er brug for flere kvinder på top-posterne, lige så uenig er jeg i metoden, så jeg håber, at debatten her i dag også kommer til at handle om, hvordan vi kan sætte turbo på udbredelsen af chartret for flere kvinder i ledelse.

Flere kvinder i bestyrelserne og på topposterne i virksomhederne må kunne opnås også ved andet end med kvoter. Det må også kunne opnås ved, at både kvinder og virksomhedsledere kæmper for, at det sker. Men det kræver, at vi får nedbrudt det kønsopdelte uddannelsesvalg og det kønsopdelte arbejdsmarked. Det kræver, at vi selv involveret de enkelte virksomheder, så de selv sætter realistiske, men ambitiøse mål alt efter den situation, som de befinder sig i med hensyn til talentmasse, kønsfordeling blandt de ansatte og den nuværende andel af kvinder i ledelsen. Derfor er chartret for flere kvinder i ledelse og det tilhørende idékatalog med konkrete og praktiske råd en måde til varig forandring. Af de grunde kan regeringen ikke støtte forslaget.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:29

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, ministeren viger voldsomt tilbage med hensyn til at tage initiativer, som man ved virker med henblik på at få flere kvinder i bestyrelser. I marts måned står der i den her specialrapport fra Berlingske Nyhedsmagasinet, at kvinder vil have kvoter, og så skriver de, at der er 48 kvinder i marts måned i danske børsnoterede selskaber. På samme tid sidder der 64 danske kvinder i norske bestyrelser, så det er jo lidt paradoksalt.

Jeg har set, at ministeren har lavet sit charter, selvfølgelig, og jeg har set, at ministeren har skrevet i Børsen, at det nu viser sig, at der er al mulig grund til at have tillid til, at rigtig mange virksomheder både viser ansvarlighed og kan se, at det er en god forretningsstrategi osv. at give kvinder chancen for at få bestyrelsesposter. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor ministeren har sin dokumentation fra om, hvorvidt det her kommer til at virke. Hvor er dokumentationen henne? Er det ikke bare hensigtserklæringer?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:30

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Dokumentation i forhold til chartret ligger jo i, at der allerede har været en betydelig interesse, og det er store virksomheder, der har meldt sig på banen. Det er også ti store virksomheder, der har været med til at udvikle chartret. Med hensyn til de her konkrete tal kan vi jo passende bruge udvalgsarbejdet til gennem nogle skriftlige spørgsmål at få tydeliggjort, hvor det egentlig er, vi er henne i dag, både når det gælder ledelse, og når det gælder bestyrelsesposter.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan ikke rigtig se, at det at man underskriver et stykke papir er nogen som helst garanti for, at man får flere kvinder i bestyrelser. Det kan være et pr-stunt, at en virksomhed gerne vil stå i ligestillingsministerens charter, men det er ikke givet, at der kommer noget som helst konkret ud af det.

Jeg kunne godt tænke mig at få ministerens helt konkrete ambitionsniveau i forhold til det her spørgsmål. For ministeren siger selv, at det ikke er tilfredsstillende, og det kan vi kun være enige i, som det ser ud, uanset hvad tallene er, men hvad er det konkrete ambitionsniveau fra ministerens side? Er ikke et mål i sig selv at få en ligelig andel af mænd og kvinder, eftersom at andelen af kvinder, der tager lange, videregående uddannelser, er mindst lige så stor som andelen af kvinder, der er meget velegnede til at sidde i de her bestyrelser? Hvad er det konkrete ambitionsniveau for ministeren?

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:32

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Ambitionsniveauet har jeg valgt at fastsætte sådan, at der skal være hundrede virksomheder, der forpligter sig på at have en strategi, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det er meget forpligtende, for man kommer jo ligesom til at optræde i offentligheden med nogle konkrete mål, man har sat sig, og det vil der selvfølgelig blive holdt øje med. Hvis disse virksomheder så ikke kan opfylde det her, så vil det jo blive genstand for debat. Vi kender lidt til strategien fra virksomhedernes sociale ansvar, hvor man også sagde, da den blev lanceret, at det da ikke ville bi-

drage med noget som helst, men det har jo i høj grad været med til at ændre vores arbejdsmarked, sådan at det er blevet mere rummeligt, og på samme måde er jeg sikker på, at det her vil få samme konsekvens, at der vil komme flere kvinder i ledelser, og at hvis de her regler for god selskabsledelse også kommer til at indeholde mål for kvinder, vil det også betyde flere kvinder i bestyrelserne.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Lone Dybkjær (RV):

Det er skægt, som ordet kvoter går hen og bliver et ord, der gør, at enhver debat fuldstændig stopper. Det, jeg godt vil spørge om, er: Hvad er ministerens holdning til, at der en lang række steder er 90- eller 100-procent-kvoter bare for mænd? Det er ikke noget, der står nedfældet nogle steder, det er bare realiteten. Er det en bedre måde at gøre tingene på, end at man offentligt siger, at man synes, der skal et par flere kvinder ind?

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 18:33

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg mener ikke, at man har noget, der kan sammenlignes med, at man siger, at det er et lovkrav, at der skal være den kønskvotering, og at man simpelt hen lukker virksomheder, hvis ikke det sker. Det er det, man i hvert fald siger efter den norske model, og det er jo også logisk nok, at man har den holdning. Jeg synes, at det er for dramatisk at sige, at man lukker virksomheder.

Så det er igen det med, at man forbinder det at være kvinde med, at man så skal hjælpes ind på den måde. Jeg helt sikker på, at det her billede ser meget anderledes ud i hvert fald om 5-10 år, fordi det jo er en kulturrevolution. Det er jo det, at kvinder skal i gang med at vælge de fag, som giver dem adgang til ledelsesstillinger, og så skal de også avancere i systemet, inden de kvalificerer sig til at komme ind i den øverste ledelse. Og det er jo den proces, som heldigvis er i fuld gang blandt yngre kvinder.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Det er rigtigt, at det i Norge står som et lovkrav, men realiteten er jo, at det har ført til en proces, hvor man har uddannet kvinder og har gjort det på en måde, som man ikke havde drømt om tidligere. Det er jo realiteten af det her lovforslag. Hvis man kan gøre nøjagtig det samme i Danmark uden, kan man sige, at så er det fint nok, men det er altså et ganske højt tempo, man har haft i Norge. Det synes jeg lige man skal være opmærksom på.

Så synes jeg bare, at det er interessant, at også kvinder lader sig indfange af den argumentation – og det er der masser, der gør – som hedder: Jeg vil ikke sidde på en kvote. Det er jo fuldstændig absurd at høre på. Hvad sidder mændene på? Sidder de ikke på en kvote, sidder de på et bekendtskab. Er det bedre?

Vi har ladet os fange ind af, at det, at der er bevidsthed om, at der skal kvinder frem, gør, at det absolut er noget, der kommer til at afhænge af, hvordan kvinderne ser ud eller ej. Jeg kunne godt forestille mig, at der var en række mænd, som sådan set godt kunne acceptere, at kvinderne kunne give et bidrag, hvis altså vi gjorde noget aktivt for, at de kom frem i lyset. Jeg synes, at det er mærkeligt, at vi har ladet os indfange af den der debat på den måde.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 18:36

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Mig bekendt har Det Radikale Venstre ikke kvoter. Det kan man jo sagtens have, det er der jo partier, der har haft. Men når jeg tænker på Det Radikale Venstre, tænker jeg på et parti præget af stærke kvinder, hvor fru Lone Dybkjær jo er en af dem. Selv om man jo ikke er enige i et og alt og også kan være meget uenige, er det jo en kendsgerning, at det jo har været et parti, der netop demonstrerer, at det, at der er kvinder, der har både viljen og forudsætningerne, og så nogle, der vil give dem plads, gør, at det kan lade sig gøre. Det er da et langt stærkere fundament og et langt stærkere signal til unge kvinder, end det at man skal ind på en kvote.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 18:37

Julie Rademacher (S):

Nu kan jeg huske, dengang ministeren for snart flere årtier siden var socialdemokrat og deltog meget i den her debat, men i dag er vi en flok meget moderne unge kvinder hos Socialdemokraterne, og vi har fået den her ligestillingsdebat sat på dagsordenen igen. Jeg kunne godt tænke mig i den forbindelse at høre ministeren, hvad man har tænkt sig at opstille af helt konkrete målsætninger for, hvor mange kvinder man vil opnå at have i danske virksomheders bestyrelser.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:37

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg har valgt ikke at opstille mål for, hvor mange kvinder der skal tilslutte sig, men netop det her med, hvor mange virksomheder der skal tilslutte sig. Jeg håber da på, at det andet kan lade sig gøre på et tidspunkt, men det er jo altid en svær balancegang, når det er noget, hvor man ikke har en meget direkte indflydelse. Jo, man kan gøre det med lovforslag og sige, at virksomhederne enten får nogle kæmpebøder, eller man lukker dem, hvis de ikke opfylder det her konkrete mål. Men når man nu gør det på den måde, at man vil forpligte virksomhederne, er det straks mere usikkert at opstille konkrete mål. Så det medgiver jeg gerne.

I øvrigt tror jeg ikke, at jeg på noget tidspunkt har været tilhænger af kønskvotering eller kvoter, heller ikke i min grønne ungdom, hvor jeg var aktiv i rødstrømpebevægelsen. Jeg har altid været modstander af kønskvotering og sagt, at det her skal vi nok tilkæmpe os selv.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 18:38

Julie Rademacher (S):

For nogle år tilbage var jeg heller ikke selv personligt tilhænger af kvoter, men det er jeg af forskellige årsager, som jeg vil komme ind på senere, blevet tilhænger af. Jeg synes, at det er lidt uambitiøst, at ministeren ikke forholder sig til det at opsætte nogle helt klare målsætninger for, hvor mange kvinder vi gerne vil have i virksomhedsbestyrelser. Det gør jeg, bl.a. fordi man har haft en kæmpe succes med det her i Norge, som ministeren selv nævner. Og det er jo pudsigt at læse, at lige præcis den norske arbejdsgiverfor-

ening, som først var utrolig skeptisk over for det her, rent faktisk nu går ind for forslaget og man er helt ellefvild både på arbejdstagersiden og arbejdsgiversiden. Det er jo fantastisk.

Hvorfor er det, at vi ikke gør det samme Danmark?

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:39

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

På den måde er de norske erfaringer jo også kommet til at påvirke den danske udvikling, så vi måske kan være så heldige, at vi kan vise, at det også kan lade sig gøre uden kvoter. For det lægger jo et pres på danske virksomheder. Der er også fremtrædende kvinder i det danske erhvervsliv, som siger, at det godt kan være, at vi skal derhen, hvor vi truer med kvoter. Det er bl.a. Susanne Larsen, der er administrerende direktør i SAS. Så jeg er helt med på, at det har rykket ved nogle ting i Norge, og at det også lægger et pres på danske virksomheder.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det har været lidt mærkeligt at høre ministeren. Jeg håber ikke, ministeren mener det, men det lyder nærmest, som om ministeren mener, det er kvindernes egen skyld, at der ikke sidder flere kvinder i bestyrelser og på topposter. Jeg er selvfølgelig enig med ministeren i, at det er noget, vi er nødt til at tilkæmpe os. Det har aldrig været sådan, at nogen er kommet og har foræret kvinderne hverken stemmeret, ligeløn eller topposter. Men nu kan man jo tilkæmpe sig det på mange måder.

Det er jo ikke en kamp, der kun foregår her i Folketinget, det er jo også en kamp, der foregår mange steder ude i samfundet, men det, at der sker noget i Folketinget, er jo også en del af den. Stemmeretten tilkæmpede man sig med en lov, og på samme måde kan man vel også tilkæmpe sig plads i bestyrelserne bl.a. via nogle tiltag fra Folketinget.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:41

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Ja, men igen kan jeg næsten sige det til fru Line Barfod, som jeg sagde til fru Lone Dybkjær.

Så vidt jeg husker, har Enhedslisten ikke kønskvotering. SF havde det vist på et tidspunkt, man har det heller ikke i dag. Er der overhovedet nogen partier, der har kønskvotering? Så vidt jeg husker, har Socialdemokratiet det heller ikke. Og hvorfor har partierne ikke det? Det er, fordi man mener – sådan har jeg i hvert fald forstået det – at det kan man godt finde ud af uden at have kønskvotering.

Hvis det var så saliggørende et middel til at sikre kvinder en reel, positiv indflydelse, hvorfor pokker har man så partier, der går ind for kvoter? Hvorfor har man så ikke kønskvotering i partierne selv?

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 18:41

Line Barfod (EL):

Det har vi sådan set også i Enhedslisten. Det indførte vi for nogle år siden som forsøg for en tidsbegrænset periode, og det virker, kan jeg så sige. Men jeg synes, ministeren mangler at svare.

Ministeren siger, at det er noget vi skal tilkæmpe os. Det er jeg fuldstændig enig i. Den kamp kan man vel føre mange steder. Er ministeren ikke enig i, at en væsentlig del af at tilkæmpe sig det er, at man så også opnår, at man fører det herind i Folketinget, og at vi i Folketinget kan være med til at opnå nogle resultater, nøjagtig ligesom man fik stemmeretten igennem bl.a. via Folketing og Landsting, og nøjagtig ligesom man på et eller andet tidspunkt har behov for også at få ligeløn kæmpet igennem – også med tiltag fra Folketinget?

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 18:42

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jo, men både valget og ligeløn hviler jo på, at alle individer betragtes som lige – mænd, kvinder, lige meget hvad baggrunden man har – og det er jo det fundamentale træk ved et samfund som det danske. Det er, at vi ikke deler os ind i grupper, men at vi er lige individer, der skal have lige rettigheder. Jeg er meget betænkelig ved alle former for gruppesærrettigheder. Det er noget, vi har haft en diskussion af her på det seneste i forhold til bestemte religiøse grupper. Men i det hele taget er det jo en fundamental ting ved vores samfund, som vi glemmer nogle gange, det er, at det bygger på individrettighe-

der, og at vi jo netop har tilkæmpet os en lige status for kvinder og mænd i lovgivningen som helhed.

Så er jeg altså imod, at vi begynder at lave grupperettigheder, hvad enten det er for mænd eller kvinder.

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Jacob Jensen som ordfører.

Kl. 18:43

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Som den eneste mand i forsamlingen, der skal behandle forslaget her, kan jeg i hvert fald starte med at konstatere, at det ikke går så skidt endda, hvad andelen af kvinder angår, i hvert fald ikke her i Folketinget, og det er jo dejligt.

Om 4 år skal danske børsnoterede virksomheder have 40 pct. kvinder i deres bestyrelser, ellers bliver selskabet tvangsopløst. Sådan udtalte Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, sig til Information den 10. marts, og set fra Venstres side er det en helt absurd tankegang. Men desværre ligger forslaget, som vi her skal behandle, noget i forlængelse af Socialdemokraterne formands formynderiske tankegang, da forslaget jo vil tvinge virksomhederne til at have optaget et bestemt antal kvinder i bestyrelserne om 4 år.

Man kan jo så spørge, om det også er forslagsstillernes tanke – for det fremgår ikke af forslaget – at virksomhederne også skal tvangslykkes, hvis målsætningen ikke bliver opfyldt inden for de 4 år. Jeg står også og tænker på, hvor langt vi egentlig skal ned og regulere den daglige virksomhedsdrift, før vi har tilfredsstillende forslagsstillernes evige stræben efter en mere formynderisk og mere centralistisk styring af de danske virksomheder.

Det skal selvfølgelig understreges, at Venstre gerne ser flere kvinder på topposter. Det er en rigtig god idé, da kvinder i almindelighed har kvalifikationer, som kan bidrage positivt til virksomhederne og samfundsøkonomien i al almindelighed. Det har vi bl.a. set af professor Nina Smiths analyse for et par år siden. Men efter Venstres opfattelse er det bare ikke op til os politikere at bestemme, hvordan virksomhederne skal organisere sig på lederposterne, herunder bestyrelserne. Målet helliger altså ikke altid midlet.

Efter vores opfattelse er det også en helt uhørt, indgriben i ledelsesretten samt en underkendelse af tusinder af aktionærers demokrati-

ske ret til at bestemme, hvem de synes er bedst egnet til at varetage deres interesser, på virksomhedernes generalforsamlinger. Det kan næsten siges, at det er et indgreb i deres ejendomsret, når man på denne måde vil fjerne den beslutningskompetence fra aktionærerne.

Men det er selvfølgelig helt fint, at vi tager debatten med passende mellemrum, for det giver jo også anledning til at gøre lidt reklame for nogle af de forslag og tiltag, som regeringen gennemfører på området. Ligestillingsministeren har jo været inde på sit seneste initiativ angående det frivillige charter, som vi fra Venstres side naturligvis støtter helt og fuldt, og jeg har også noteret mig, at økonomi- og erhvervsministeren har bedt Komiteen for god Selskabsledelse om at komme med nogle anbefalinger i forhold til børsnoterede virksomheder. Men ledelsesretten skal altså holdes i hævd.

Efter vores opfattelse er det et skråplan at lovgive om virksomhedernes daglige drift. Virksomhederne må trods alt være bedre til at vurdere, hvordan den skal være, end vi herinde på Christiansborg. Det er rigtig fint med frivillige initiativer, og ligestillingsministerens initiativ er jo et godt eksempel på det. Vi mener ikke, at ligestilling opnås gennem tvang og krav om et bestemt antal kvinder, men ved at skabe lige muligheder i f.eks. uddannelsessystemet gennem ligelønsforhold osv., som vi også en gang imellem diskuterer herinde. Det må og skal altid være personens kvalifikationer og indsats og ikke kønnet, som skal være afgørende for den pågældendes muligheder.

Jeg ser faktisk også forslaget her som en nedgørelse af de kvinder, som faktisk har gjort karriere – og dem er der jo trods alt en del af – for ikke at tale om de kvinder, som i fremtiden vil besætte bestyrelsesposter. Hvordan mon de vil have det med at vide, at de ikke har fået posten på grund af deres kvalifikationer, men på grund af at de er kvinder? Er det udtryk for ligestilling at give kvinderne en særstilling udelukkende på grund af deres køn? Næh, efter min opfattelse er det faktisk lige omvendt. Det er omvendt ligestilling, og det kan Venstre selvfølgelig under ingen omstændigheder gå med til.

Jeg tror faktisk, at ud over de initiativer, der allerede er taget fra regeringens side, vil vi også se løsningen komme lidt af sig selv. Vi står i en situation, hvor der vil komme små årgange på arbejdsmarkedet, og virksomhederne efterspørger arbejdskraft og kvalifikationer, også på topniveau. Vi ser også, at kvinderne faktisk er foran

mændene, når vi taler om videregående uddannelser, så de tilegner sig altså de kvalifikationer, som der selvfølgelig også er brug for på lederposter, så jeg tror faktisk, vi vil se en del af løsningen komme helt af sig selv.

Venstre kan derfor ikke støtte forslaget fra SF, da der er tale om et formynderisk og centralistisk, ja, nærmest antidemokratisk forslag og ikke mindst et antiligestillingsforslag, som vi ikke kan bakke op.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jå tak. En kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:48

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det var meget, meget hårde ord, vi hørte fra Venstres ordfører, som jo repræsenterer hele Venstres gruppes synspunkt om kvoter, og derfor har jeg to spørgsmål.

Når det er et faktum, at Venstres EU-parlamentariker Karin Riis-Jørgensen den 8. maj i år har sagt til Berlingske Tidende, at hun ønsker kvoter i EU, når det gælder kommissionsposter, har Karin Riis-Jørgensen så også fået denne svada om, at det er uhørt, grotesk, formynderisk og antidemokratisk, ligesom vi skal høre det her i dag? Der er folk af akkurat samme partifarve som ordføreren, som går ind for kvoter, og var det ikke værd at tænke på, at det ikke er fordi man går ind for kvoter, men fordi man går ind for resultater og kan se, at resultater kun kommer gennem kontant lovgivning? Har fru Karin Riis-Jørgensen fået den samme svada fra ordføreren?

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:49

Jacob Jensen (V):

Jeg troede faktisk, vi ikke talte om kvoter. Jeg troede faktisk, vi talte om en målsætning om, at der skal være et vist antal kvinder på bestyrelsesposter, og der er jo trods alt en forskel. Kvoter er jo noget andet end målsætninger, og jeg håber, forslagsstilleren vil korrigere sig selv efterfølgende.

Jeg taler på vegne af Venstres folketingsgruppe. Vi har selvfølgelig også diskuteret det tema, og der var fuldstændig enighed om, at vi ikke kan gå ind for denne formynderiske og centralistiske tankegang. Vi mener faktisk, at ledelsesretten ude i virksomhederne er det, der tjener virksomhederne og dermed samfundet bedst. Vi

anerkender, at der efter vores opfattelse ikke er nok kvinder, men vi mener bare, at det ikke er det middel, der bliver lagt op til her, vi skal anvende for at komme videre i denne sammenhæng. Vi skal have fat i nogle af de initiativer, som ligestillingsministeren har taget, nemlig at man laver en frivillig ordning, som virksomhederne kan tilmelde sig og dermed binde sig til en målsætning, men ikke en kvote, om at komme videre i forhold til at få flere kvinder ind på posterne. Vi mener ikke, at det, der lægges op til her, er den rigtige vej at gå.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:50

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan godt forstå, at ordføreren har svært ved at svare på spørgsmålet og i stedet begynder at tale om noget ordkløveri. Jeg har ikke fået noget svar på, hvad ordføreren og Venstres gruppe mener om, at en fremtrædende EU-parlamentariker og medlem af Venstre går ud og taler om, at vi skal have kvoter i EU-systemet. Kvoter er det ord, som Karin Riis-Jørgensen bruger i forhold til kommissærposter, og jeg vil da gerne have et svar, hvis ordføreren kan komme ind på det.

Så vil jeg gerne spørge om en anden ting. Kan ordføreren fuldstændig afvise, at det i en meget lang række tilfælde på en eller anden måde har haft betydning at være mand i de danske virksomheders bestyrelser? Kan ordføreren afvise, at der er personer, der sidder på bestyrelsesposter, netop fordi de er mænd?

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:51

Jacob Jensen (V):

Hvis jeg skal svare på det sidste først, kan jeg ikke afvise det, men det er sådan set heller ikke det, der er spørgsmålet her. Spørgsmålet er, hvordan vi fremmer, at kvinder faktisk kommer på bestyrelsesposter og kommer til tops i erhvervslivet og andre steder i samfundet, for vi er jo sådan set enige om, at det er den vej, vi skal gå. Vi er så bare ikke enige om, hvordan vi skal gøre det. Jeg kan sige, at jeg ikke kan afkræfte, at det, som spørgeren var inde på, er tilfældet, men jeg kan også sige, at vi ikke er enige om, hvilket middel der skal til for at opfylde målsætningen.

I forhold til Karin Riis-Jørgensens kan jeg bare gentage mit svar fra før. Jeg tror, det står

meget lysende klart, at jeg taler på vegne af Venstres folketingsgruppe, og der er fuldstændig enighed om at afvise forslaget her.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:51

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo ikke, fordi det kommer bag på nogen.

Det, jeg egentlig mere vil spørge til, er, hvor uindskrænket denne ledelsesret er. Jeg mener, at ledelsesretten nødvendigvis ikke er uindskrænket. Der er jo f.eks. hensyn at tage til funktionærløven. Der er hensyn at tage til arbejdsmiljøloven. Der skal oprettes sikkerhedsrepræsentanter osv. Kunne man så ikke også godt forestille sig, at der var nogen ting, man ville tage ind i forbindelse med ledelsesretten på det her område?

Man har jo været nødt til det på andre områder.

Jeg tror, jeg føler trang til at lave en historisk gennemgang, og den kan jo formentlig vise mig, at Venstre stort set har været imod alt med samme argumentation som i dag, nemlig at Venstre er imod ledelsesrettens indskrænkning.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:52

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det er interessant at vurdere, hvor indskrænket eller hvor lidt indskrænket ledelsesretten er.

Vi har i øjeblikket også en anden diskussion, som jeg er sikker på også interesserer fru Lone Dybkjær, om, at virksomhederne skal tage socialt ansvar, altså den såkaldte CSR-handlingsplan. Der ligger selvfølgelig også nogle målsætninger om, at vi skal have gjort noget ved det. Der ligger et krav, i hvert fald til de største virksomheder, om, at de i deres årsberetning skal omtale, hvad de gør i forhold til det sociale ansvar.

Jeg afviser ikke på nuværende tidspunkt, at det kunne være en måde, hvorpå man kunne fremme de her ting. At man f.eks. i en årsberetning – jeg står ikke her og siger, at jeg går ind for det lige umiddelbart, men jeg kan da ikke afvise, at vi kan kigge på det – kigger på, hvordan man behandler spørgsmålet og sikrer, at der kommer flere kvinder ind i ledelser, herunder i bestyrelser. Så det er da en mulighed, som jeg synes vi skal overveje på et senere tidspunkt.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 18:53

Lone Dybkjær (RV):

Nu indrømmer jeg gerne, at det ikke står direkte i det her lovforslag, og derfor kan Venstres ordfører godt skyde det næste spørgsmål til hjørne, nemlig: Hvad mener Venstre egentlig skal være målsætningen for offentlige selskaber, f.eks. statslige aktieselskaber? Der fik vi at vide af velfærdsministeren at andelen af kvinder var 17 pct.

Synes Venstres ordfører, at det er tilfredsstillende, eller synes Venstres ordfører, netop når der er tale om statslige aktieselskaber, at man måske godt kunne sætte lidt mere turbo på?

Kl. 18:53

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Jacob Jensen (V):

Jeg synes godt, at man kunne sætte lidt mere turbo på. Det synes jeg også, fordi det er her, vi har en mulighed for at påvirke tingene. Vi har jo netop ansvaret for at udpege eksempelvis bestyrelsesmedlemmer til statslige selskaber – i hvert fald i langt størstedelen af tilfældene. At bestyrelsen efterfølgende vurderer, hvem det så skal sidde i direktionen, vil jeg så ikke blande mig. Men på bestyrelsesniveau synes jeg da sagtens vi kan overveje at se på nogle ting, hvis det er sådan, at vi ser nogle steder, hvor der er behov for det.

Men jeg vil bare stadig væk have det forbehold, at det efter min opfattelse aldrig bør være kønnet, som er det primære. Det primære må være kvalifikationerne og den indsats, man i øvrigt har gjort. Det gælder i øvrigt også, når man sidder i bestyrelser for statslige selskaber.

Kl. 18:54

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 18:54

Julie Rademacher (S):

Ja tak. Nu mener jeg også, at vi er mange, der er valgt til bl.a. Folketinget ikke på grund af vores køn, men på grund af vores kvalifikationer. Det kan vi vel hurtigt blive enige om. Vi kan vel også hurtigt blive enige om, at mænd og kvinder er sådan cirka lige kloge eller lige dumme, alt efter hvordan man formulerer det.

Men jeg vil gerne sige, at lederen af Institut for Ledelse, Politik og Filosofi på CBS, ph.d. Eva

Zeuthen Bentsen, mener, at kvinderne har erkendt, at man ikke kan ændre skævheden gennem frivillighed og registrering. Derfor går vi hos Socialdemokraterne også ind for, at vi får lavet nogle klare målsætninger for, hvor mange kvinder der skal være i virksomheders bestyrelser. Det er på tide, at vi opstiller nogle målsætninger for det, nøjagtigt som vi gør det i uddannelsessystemet, hvor vi siger, at 50 pct. skal have en videregående uddannelse og 95 pct. skal have en ungdomsuddannelse i dag.

Hvorfor er det, at vi på det her område ikke kan gå ind og opstille en helt klar målsætning for, hvor mange kvinder der skal være virksomheders bestyrelser?

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:55

Jacob Jensen (V):

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor Socialdemokraternes ordfører vil gå ind og lave en form for kvotering eller målsætning for, hvor mange kvinder der skal være eksempelvis på virksomhedsniveau, når man samtidig fra Socialdemokratiets side normalt i hvert fald bryster sig af at være et parti, der går ind for ligestilling, altså at stille kønnene lige. Det er jo fuldstændig det modsatte, man gør her. Her går man jo netop ind og forfordeler på grund af kønnet alene og ikke på grund af noget som helst andet.

Så jeg har altså meget, meget svært ved at forstå, hvorfor Socialdemokraterne kan gå med til det her forslag. Det har jeg noteret mig at man har gjort, men jeg vil også bare notere mig, at det ikke er noget, som vi kan støtte op omkring, ikke alene fordi vi synes, det er den forkerte vej at gå i forhold til ledelsesretten, som vi har diskuteret, men sådan set også og nok så væsentligt, fordi vi faktisk går ind for ligestilling og for, at det skal være kvalifikationer, som afgør, hvilke muligheder man får her i livet.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 18:56

Julie Rademacher (S):

Nu er det jo sådan, at vi i 30 år i Danmark har været enige om, at vi går ind for ligestilling. Men det er tid til, at der skal handles. Det har de gjort i Norge. De har simpelt hen haft succes med det, som jeg også nævnte før, og det er rigtig dejligt at se, at selv arbejdsgiverne er kommet med på vognen, og de jubler over det. De

har fået dobbelt så stort rekrutteringsgrundlag i Norge som det, vi har i Danmark. Vi har flere danske kvinder, der sidder i bestyrelser i Norge end i Danmark, hvilket jeg også synes siger noget om det.

Jeg tror ikke, at det er, fordi vi ikke har kompetente og kvalificerede kvinder til bestyrelserne i Danmark, men jeg tror bare, at der er rigtig mange, som ikke når at blive spurgt. Vi skal have gjort op med den her kultur og den struktur, som ligger i vores samfund. Derfor er vi nødt til at opstille nogle helt klare målsætninger.

Hvad er forskellen på det danske og det norske samfund? Hvorfor er det, at vi ikke kan gøre det samme?

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Jacob Jensen (V):

Der er jo ikke noget til hinder for, at vi kan gøre det samme i Danmark. Jeg noterer mig, at der ikke – forhåbentlig ikke – lidt senere er et flertal i Folketinget for at gøre det, fordi vi netop er af en andet opfattelse af det, som nordmændene har gjort. Vi er af den opfattelse, at det ikke er gennem tvang, vi skal gøre de her ting. Det er gennem de frivillige løsninger, som bl.a. ligestillingsministeren har taget initiativ til.

Så noterer jeg mig i øvrigt også, at Dansk Industri har været ude at lave en undersøgelse her for ikke så længe siden, hvor man talte med mange af de kvinder, der faktisk sidder i deres medlemsorganisationers ledelser. Det svar, der kom tilbage, var, at det, man som kvinde i ledelse mere efterspørger, er en tro på det, altså en tro på, at man som kvinde faktisk godt kan, at man kan komme videre ad denne vej.

Så jeg tror faktisk, at det, vi skal kigge meget mere på, som også ordføreren er inde på, er hele kulturen og opfattelsen af, hvad kvinder egentlig kan. Det kan man jo bl.a. også gøre i uddannelsessystemet. Så jeg tror faktisk, at det mere er der, man skal sætte ind, end gennem tvangskvoteringer.

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det fru Julie Rademacher som ordfører.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Jeg vil starte med det, som vi var inde på før, nemlig om vi ikke skal starte med at konkludere,

at vi er fuldstændig enige i, at mænd og kvinder er lige kloge. I går diskuterede jeg det høje frafald blandt unge mænd i undervisningssystemet med undervisningsministeren, og at det i stigende grad er et problem, at de, der har karakterkoefficienter, der er høje nok til eksempelvis at komme ind på medicinstudiet, er kvinder. I dag skal vi diskutere den modsatte problemstilling, nemlig at vi har et problem med eller i hvert fald en udfordring i, at der ikke er nok kvinder i virksomhedsbestyrelserne.

Jeg mener ikke, at hverken mænd eller kvinder kvalificerer sig mest til det ene eller det andet. Vores udfordring med hensyn til ligestillingen i Danmark skyldes nogle helt grundlæggende strukturer i vores samfund. Vi er i Danmark rigtig gode på ligestillingsområdet, når vi sammenligner os med andre lande, og det kan vi mest af alt takke vores velfærdssamfund for, som frigiver ressourcer ved at gøre f.eks. børnepasning og ældrepleje til en del af det offentlige arbejdsmarked.

Der har ikke siden 1970'erne været hverken de store revolutioner, reformer eller forslag, som har sikret mænds og kvinders ligestilling. Det er derfor nu tid til handling, og derfor mener vi i Socialdemokraterne, at det nu er tid til, at vi i forhold til det forslag indfører nogle målsætninger – kald det kvoter, hvis I vil – om, at vi i de danske virksomheder indfører et minimum på 40 pct. kvinder i bestyrelserne. Det er på tide, at der bliver handlet. Det her med målsætninger er ellers en metode, som den her regering som nævnt før i mange andre sammenhænge ynder at benytte sig af.

Vi har set på de norske erfaringer og mener, at det vil være godt med nogle realistiske og klare målsætninger for repræsentationen af køn i virksomhedsbestyrelserne. Vi går ind for at indføre et minimumskrav om 30 pct. efter 2 år og 40 pct. efter 4 år, så det her bliver indført over en tidsperiode. Hvis der er virksomheder, som ikke er villige til at opfylde denne målsætning, må vi gå ind og diskutere, hvordan vi skal sanktionere mod dem. Jeg har nemlig hørt rigtig mange argumenter imod at indføre kvoter fra erhvervslederne, fordi de ikke mener, at kvinder inden for enkelte fagområder er dygtige nok. Men her er der altså tale om virksomhedsbestyrelserne og om den generelle ledelse.

Jeg mener, at kvinder i høj grad gennem hele uddannelsessystemet har bevist deres værd, og de får nogle rigtig gode job. Kvinderne er højtuddannede nok og kompetente nok. De har lige

så gode kvalifikationer og kompetencer som mændene. Det har de netop også vist i Norge, hvor der er mange erhvervsledere, der nu jubler. De får jo som virksomhed på længere sigt et dobbelt så stort rekrutteringsgrundlag, da det både inkluderer mænd og kvinder.

Det er rigtigt, at der er mange kvinder i Danmark, som ikke har en lang bestyrelseserfaring, men det skal vi netop gøre op med. Vi skal ikke kun tænke nu og her og et halvt år frem, men vi skal tænke i, hvordan vi får gjort op med de her strukturer, så vi på længere sigt har både mænd og kvinder at rekruttere fra.

Som socialdemokrater ser vi lige muligheder for kønnene som en helt fundamental rettighed. Vi ser ind i et moderne samfund, hvor både kvinder og mænd har lige så stor ret til at sidde i virksomhedsbestyrelserne, som de har til at opdrage børn. Det er på tide, at ord bliver til handling, og at vi får opsat nogle klare målsætninger for, hvad vi som land skal nå langt ude i fremtiden. Ligestilling er intelligent økonomi, og det ses på bundlinjen. Sådan har det også lydt fra Dansk Industri.

Derfor går vi ind for SF's forslag om flere kvinder på topposter. Vi ser som sagt gerne, at der som minimum er 30 pct. kvinder i bestyrelserne om 2 år og minimum 40 pct. kvinder i bestyrelserne om 4 år, for det er tid til handling.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som bedes om at blive stående, for der er nogle enkelte indtegnet til korte bemærkninger. Den første er hr. Jacob Jensen. Værsgo.

Kl. 19:03

Jacob Jensen (V):

Jeg vil bare konkret spørge ordføreren: Når man opstiller sådan nogle målsætninger, som blev nævnt her til slut, om bl.a. 40 pct. kvinder i bestyrelserne inden udgangen af 2012, hvilke konsekvenser skal det så have for virksomheden, hvis den ikke opnår den målsætning?

Kl. 19:03

Julie Rademacher (S):

Vi vil allerhelst gå ind og fokuserer på den udfordring, som vi står over for i Danmark, nemlig at løse det med, at vi skal have flere kvinder i bestyrelserne. Der er mange steder i Norge, hvor det ikke har været nødvendigt at gå ind og sanktionere. Jeg synes derfor, at vi skal tage den debat hen ad vejen og starte med at tage debatten om, hvilke mål vi gerne vil opnå. Derefter kan vi så gå ind og diskutere sanktioner.

Der skal da ikke være tvivl om, at der er forskellige måder at sanktionere på. Det har vi jo i mange andre sammenhænge diskuteret i det her Folketing. Så jeg er helt overbevist om, at hvis der er et flertal for at indføre det, skal vi nok også få et flertal for at finde en sanktion. Men vi er helt sikkert parate til at handle.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jacob Jensen for den anden og sidste korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 19:04

Jacob Jensen (V):

Så vil jeg bare spørge helt konkret, når nu ordføreren ikke ville svare i første omgang, om ordføreren er enig med ordførerens formand, fru Helene Thorning-Schmidt, når hun den 10. marts udtaler til Information, at virksomhederne om 4 år skal have 40 pct. kvinder i deres bestyrelser, ellers vil selskabet blive tvangsopløst. Er ordføreren enig i det?

Kl. 19:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for at svare.

Kl. 19:04

Julie Rademacher (S):

Jeg er enig med min formand eller forkvinde eller leder, om man vil. Jeg mener, at vi sagtens kan gå ind og lave nogle hårde sanktioner mod de virksomheder, som ikke vil opfylde de her krav. Men som jeg sagde før, synes jeg, at vi skal fokusere på den udfordring og det problem, vi står over for at skulle løse. Jeg håber også, at vi kan tage en diskussion om det her uden at skulle gå direkte over i sanktionsdiskussionen, og at vi som politikere i høj grad her tager et ansvar.

Jeg er faktisk enig med hr. Jacob Jensen i mange af de ting, som han sagde i sin ordførertale. Så jeg er da først og fremmest meget glad for, at det her problem overhovedet bliver taget op.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre med de korte bemærkninger. Fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 19:05

Ellen Trane Nørby (V):

Ja tak. Det her er jo en debat, der handler om ligestilling, og jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører i, at ligestilling handler om, at alle på alle niveauer tager et lige ligt ansvar. Derfor føler jeg som kvinde, at det er direkte devaluering over for mine kompetencer og mit værd som kvinde, hvis jeg skal dømm-

mes på, hvilket køn jeg har, og ikke på, hvilke kompetencer jeg har.

Jeg vil derfor gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om den socialdemokratiske ordfører opfatter de danske kvinder som mindre kompetente end de danske mænd.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:06

Julie Rademacher (S):

Det var da en enormt pudsigt måde at få vendt fuldstændig om på det her billede.

Selvfølgelig mener jeg ikke, at de danske kvinder er mindre kompetente end de danske mænd. Jeg startede netop min ordførertale med at sige, om vi ikke bare skal blive enige om, at mænd og kvinder i Danmark er lige kompetente og så tage den derfra. Det vil være mit korte svar på det.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Ellen Trane Nørby for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:06

Ellen Trane Nørby (V):

Jo tak. Jeg er glad for at høre, at vi kan være enige om, at kvinder og mænd i det her land er lige kompetente. Vi kan nok også alle sammen være enige om, at der sidste år blev optaget 63,3 pct. kvinder på de videregående uddannelser i Danmark.

Men hvis vi har en tro på, at kvinder og mænd er lige meget værd, og at de også har de samme kompetencer, skulle vi så ikke lade kompetencerne være dømmende i forhold til, hvilke positioner man opnår i samfundet, og netop kigge på de positive dynamikker og på ligeværd i stedet for at kigge på kvoter, egentlig som et negativt element til også at få nogle stereotyper, hvor kvinder lige pludselig bliver deres køn i stedet for deres kompetencer? Det vil jeg egentlig gerne høre ordførerens bemærkninger til.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:07

Julie Rademacher (S):

Jeg er rigtig glad for, at vi her får en god debat om kompetencer. Jeg mener i høj grad, at vi har lige så mange kvinder som mænd i Danmark, der er kompetente til at sidde i de bestyrelser. Derfor mener jeg også, at vi kan gå ind og op-

sætte nogle klare målsætninger for, hvor mange kvinder der skal være i de bestyrelser.

Jeg må nok også gå til bekendelse her fra talerstolen og indrømme, at jeg ikke altid selv er gået ind for kvoter. Jeg kan godt forstå fru Ellen Trane Nørbys argumenter, men jeg er nået til den konklusion, at vi nu har ventet i så mange år, og der er stadig væk ikke sket noget. Det synes jeg bare ikke er godt nok. Vi er nødt til at opstille nogle målsætninger; vi er nødt til at have noget handling bag; vi er simpelt hen nødt til at gøre noget nu, så vi om 10 og 15 år i hvert fald har mere end 10 pct. kvinder i virksomheders bestyrelser.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre med de korte bemærkninger. Værsgo, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:08

Karsten Lauritzen (V):

Ja tak. Jeg vil nu vove at påstå, at der rent faktisk er sket noget, og jeg er bestemt ikke enig med ordføreren i, at der overhovedet ingen udvikling er på det her område. Det er der bestemt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til, hvordan ordføreren forestiller sig at de mænd, der sidder i de her bestyrelse, som kvinderne så skal kvoterer ind i, mon vil se på de kvinder. Kan man ikke få sådan en situation, hvor det bare ser ud, som om det er kvinderne i bestyrelsen, som har nogle pladser, men at det ikke reelt kommer til at betyde noget, for de kommer til at udgøre et B-hold, fordi de jo er kommet ind på kvotepladser i stedet for at være valgt af selskabernes aktionærer, sådan som man normalt ville gøre? Kunne ordføreren ikke være bange for, at man kun vil få sådan en symbolsk ligestilling og ikke en ligestilling i praksis, fordi mændene så vil pege fingre af de kvinder, der sidder på såkaldte kvotepladser?

Kl. 19:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:09

Julie Rademacher (S):

Jeg er glad for, at spørgsmålet også kommer her fra hr. Karsten Lauritzen, og jeg har et svar parat, og det er, at vi vil implementere det her over en periode. Det er jo sådan, at man i rigtig mange bestyrelser supplerer ind efterhånden, og det betyder, at der er mænd, der går ud, og så vil jeg da foreslå, at man så lader kvinder komme ind.

Kl. 19:09

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Karsten Lauritzen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:09

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker da for svaret. Jeg vil dog godt bede ordføreren om så at forholde sig til noget helt andet, nemlig om ordføreren ikke synes, det er problematisk, at vi her fra Folketinget bestemmer, hvem der skal lede de her selskaber. Det er jo det, vi gør, hvis vi tvinger kvinder ind ved kvoter, for så tager vi jo magten og indflydelsen fra selskabernes aktionærer. Er det ikke et godt princip, at de, der ejer selskabet, også er med til at bestemme, hvem der sidder i bestyrelsen? Ser ordføreren ikke et problem i, at man fra Folketingets side laver kvoter og dermed tager indflydelsen fra de aktionærer, som rent faktisk ejer selskaberne, og som vel retmæssigt bør bestemme, hvem der sidder i ledelsen? Er ordføreren enig i det synspunkt?

Kl. 19:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:10

Julie Rademacher (S):

Jeg mener i høj grad, at virksomhederne er i stand til selv at bestemme deres bestyrelsessammensætning. Jeg mener også, at vi fra Folketingets side godt kan påtage os det ansvar at tage stilling til, om det fremover udelukkende skal være mænd, der sidder i virksomheders bestyrelser, eller om vi ikke skal gå ind og lede dem lidt på vej.

Når det er sagt, er der jo rigtig mange ting, som det her Folketing tillader sig at blande sig i. Vi har diskuteret alt lige fra piercinger, hvornår unge må drikke, og til f.eks. hvilke målsætninger og krav der skal være til uddannelsessystemet, der godt nok er offentligt, og også til rigtig mange private virksomheder på så mange andre områder. Så selvfølgelig er Folketinget som institution og lovgivende magt i stand til at tage stilling til det her spørgsmål.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, værsgo til fru Marlene Harpsøe.

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Beslutningsforslaget, som er fremsat af Socialistisk Folkeparti, lægger op til at tvinge virksomheder til at engagere mindst 40 pct. kvinder i virksomhedernes bestyrelse. Dansk Folkeparti går overraskende nok ikke ind for, at man skal tvinge virksomheder til at ansætte et bestemt køn. Man skal antages, fordi man er den bedst egnede og ikke, fordi man repræsenterer et bestemt køn.

Dansk Folkeparti finder det udmærket, hvis flere kvinder indtræder på topposter i erhvervslivet, men vi finder ikke, at dette skal være med tvang, sådan som beslutningsforslaget lægger op til. Kvinder er stærke individer, og derfor vil jeg også som ligestillingsordfører slå fast, at kvinder ikke er det svage køn, som nogle forsøger at gøre os til. Beslutningsforslaget vil kunne være med til at fastholde kvinder i en rolle som særlig svage, fordi de er kvinder. Det vil vi fra Dansk Folkepartis side ikke være med til. Kvinder er stærke individer, kvinder kan selv, og kvinder vil selv.

Denne kønsvang, som Socialistisk Folkeparti ønsker at indføre, finder vi fra Dansk Folkepartis side nedværdigende, idet kvinden kun vil få jobbet, fordi hun er kvinde, men ikke, fordi hun egentlig er egnet til at besidde denne bestyrelsespost. I et moderne og frit samfund som det danske vil mange kvinder føle sig set ned på, hvis de har fået en toppost, udelukkende fordi de er kvinder, og de vil føle sig mindre værd end de kolleger, som har fået deres post på retfærdig vis og efter almindelig praksis, nemlig den praksis, at den bedst egnede både erfaringsmæssigt, uddannelsesmæssigt og personlighedsmæssigt selvfølgelig får posten.

Flere og flere kvinder tager i dag en længerevarende uddannelse. Det betyder, at kvinderne på en række uddannelser, bl.a. læge og jura, overhaler mændene indenom, og dermed udgør kvinderne et klart flertal på flere uddannelser.

Det betyder også, at vi med tiden vil se flere kvinder på topposter i de danske virksomheder. Det vil ske som en helt naturlig udvikling, hvilket vi i Dansk Folkeparti bakker op om. Og hvis kvinderne skulle komme i overtal på landets topposter, så vil vi ikke være med til at tvinge virksomheder til at ansætte flere mænd.

Dansk Folkeparti kan med disse bemærkninger ikke støtte beslutningsforslaget.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er foreløbig en kort bemærkning. Værsgo til fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:14

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er sådan, at Lisbeth Knudsen, som er direktør for det Berlingske Officin, og Susanne Larsen, som er administrerende direktør i SAS, og Elsebeth Budolfsen, som tidligere administrerende direktør i ALK-Abelló, og en lang række andre erhvervskvinder i Danmark har været ude at sige, at de gerne vil have kønskvotering efter den norske model. Det har de ikke sagt, fordi de er store tilhængere af kvoter, men fordi de kan se, at der ikke er andet, der hjælper. Nu er jeg i fare for at fornærme ordføreren, fordi jeg tror nemlig, at de her kvinder har mere forstand på dansk erhvervsliv og dansk erhvervslivs mekanismer, end ordføreren fra Dansk Folkeparti har, og det tillægger jeg selvfølgelig ordførerens unge alder og ikke andet. Men hvordan påvirker det ordføreren, at så stærke røster i dansk erhvervsliv ønsker den her kønskvotering?

Kl. 19:14

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 19:15

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må sige, at det ikke påvirker mig som ordfører eller Dansk Folkeparti, at der skulle være røster i det danske erhvervsliv, som mener, at kønskvotering er den rigtige vej frem. I Dansk Folkeparti mener vi nu engang, at hvis man skal tale om ligestilling, så skal man tale om ligestilling, og mænd og kvinder skal være ligestillet, når de søger et job, og man er kun ligestillet, hvis man bliver antaget på de kvalifikationer, som man nu engang har. Ellers kan man ikke tale om at ligestille de her to parter. Kvinder er lige så meget værd som mænd, og det er vores udgangspunkt i det her.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Pernille Vigsø Bagge for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:15

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er sådan, at der rundt omkring i landet sidder flere kvinder, der er mere kvalificerede til de her poster, end dem, der sidder på posterne. Det er et faktum. Noget andet, som jeg tror er en kendsgerning, er, at der også sidder mænd på topposter i Danmark, som sidder der, fordi de er

mænd. Og jeg tror også, at ordføreren vil give mig ret i, at der visse steder på bestyrelsesposter og på topposter sidder mænd, fordi de er mænd. Man har villet have en mand, og man har valgt en mand. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 19:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 19:16

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil da give fru Pernille Vigsø Bagge ret i, at der ganske vist sidder mænd derude, som kun er antaget, fordi de er mænd. Men samtidig er det da også klart for mig – det stod klart for mig efter valget i november 2007 – at en af hovedårsagerne til, at jeg blev valgt, var, at jeg er kvinde. Men jeg vil ikke ud og lovgive om, hvordan den danske befolkning skal stemme, når den afgiver sin stemme ved folketingsvalgene, og desuden er det jo også bevisligt, at der rent faktisk er rigtig mange kvinder, der kun stemmer på kvinder. Så jeg synes, at den argumentation er helt forvrænget.

Kl. 19:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så har vi fået endnu en på banen med en kort bemærkning. Værsgo til fru Julie Rademacher.

Kl. 19:17

Julie Rademacher (S):

Nu er det sådan, at Dansk Folkeparti gerne ynder at tage patent på danskheden. Jeg kunne rigtig godt tænke mig at tage patent på de kompetente danske kvinder i bestyrelser, og i den forbindelse undrer det mig, at der i norske bestyrelser er 20 danske kvinder flere, end der er i danske bestyrelser. Hvad har Dansk Folkepartis ordfører tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 19:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:17

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo sådan set op til de kvinder selv, om de ønsker at sidde i en bestyrelse i Norge, eller om de vil gøre det i Danmark. Det er jo ikke noget, som vi kan bestemme over. Samtidig viser udviklingen jo også, som jeg nævnte i min ordførertale, at kvinderne er i meget, meget stærk fremmarch. F.eks. optager kvinderne 70 pct. af pladserne på de mellemlange videregående uddannelser og over halvdelen af pladserne på de lange videregående uddannelser. Kvinderne har overhalet mændene på en lang række områder, og det betyder, at når alle de her kvinder er fær-

diguddannede, vil vi se også dem på de lederposter i erhvervslivet, som vi gerne vil se dem på.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Julie Rademacher for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:18

Julie Rademacher (S):

Jeg sad i Syddansk Universitets bestyrelse sidste år, før jeg blev valgt ind i Folketinget, og det er faktisk sådan, at man uddanner rigtig mange kvinder på universiteterne i dag, men desværre er det også bare sådan, at de kvinder ikke nødvendigvis holder niveauet i forhold til mændene – nej, det er ikke, fordi de ikke holder niveauet, men mændene overhaler dem simpelt hen indenom, så selv om vi i Danmark i dag uddanner kvinder på et meget, meget højt niveau, er det altså stadig væk mændene, der sidder på de her topposter.

Hvilke målsætninger har Dansk Folkeparti for, hvor mange kvinder vi skal have i danske virksomheders bestyrelser? Der må komme handling bag ordene nu.

Kl. 19:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:19

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti sætter ingen mål for, hvor mange af et bestemt køn der skal være i en bestyrelse. Vi ønsker, at en bestyrelse sammensættes ud fra det, som den enkelte virksomhed ønsker. Vi mener ikke, at man skal skelne til køn, vi mener helt klart, at virksomhederne skal skelne til erfaringer, uddannelse og personlighed, sådan som man nu gør i det almindelige erhvervsliv.

Så det mener vi er den rette vej frem. Vi mener ikke, at man skal gå ind og give adgang til denne kønskvotering, som beslutningsforslaget lægger op til. Det er for mig et forkert syn på kvinder. Det gør kvinder til svage individer, og jeg synes nu engang, at vi har haft den ligestillingskamp om, hvorvidt kvinder er stærke eller svage, og vi kom frem til, at kvinder er lige så stærke som mænd, så derfor kan Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke flere, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, så vi siger tak til ordføreren

og går videre i ordførerrækken. Værsgo til fru Helle Sjelle fra De Konservative.

Kl. 19:20

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Sidste gang vi behandlede et lignende forslag fra SF om kvinder på topposter, støttede vi Konservative ikke forslaget, og det gør vi heller ikke den her gang. Jeg har heller ikke nogen intentioner om at gentage alt, hvad jeg sagde sidst, men jeg vil dog gerne slå fast, at det selvfølgelig er vigtigt – i hvert fald for Det Konservative Folkeparti – at vi får flere kvinder ind på topposter i dansk erhvervsliv, både på ledelsesgangene og i bestyrelserne.

SF foreslår, at det dels skal ske via lovgivning, hvor man – den her gang – forpligtes til at have 40 pct. kvinder i ledelsen inden udgangen af 2012, og dels ved at der etableres en pulje, hvorfra foreninger og organisationer kan søge penge til at arbejde med kvinder og ledelse.

Jeg vil gerne sige, at for os handler antallet af kvinder på topposter dog grundlæggende om en holdningsændring, hvis man vil fremme og sikre ligestilling i det lange løb, og derfor synes vi også, det er positivt, at regeringen bl.a. siden sidst har bedt Komitéen for god Selskabsledelse om at komme med forslag til, hvordan der kan komme flere kvinder på topposter, og ud over det har sat sig i spidsen for et charter for flere kvinder i ledelse.

Sidstnævnte indebærer, at virksomheder kan forpligte sig til at opstille konkrete mål for kvinder i ledelsen i netop deres virksomhed, og indtil videre, kan jeg forstå, er der 20 virksomheder, som har tilmeldt sig.

Derfor afviser vi Konservative trods SF's gode intentioner også det her forslag. Som jeg også sagde sidst, handler ligestilling efter vores opfattelse om holdnings- og adfærdsændringer, det handler ikke om en rigid regulering og kvoter.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var ordførertalen? (Helle Sjelle (KF): Ja). Tak. Så går vi i gang med de korte bemærkninger. Værsgo til fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:22

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg er simpelt hen nødt til at spørge en moderne og visionær, fremsynet kvinde, som ordføreren, fru Helle Sjelle, jo er, om det trods alt ikke har en vis påvirkning på ordføreren, at de der meget, meget stærke erhvervskvinder, som

jeg nævnte før, da den forrige ordfører var på, Lisbeth Knudsen fra Det Berlingske Officin, Susanne Larsen fra SAS og flere andre erhvervskvinder, er ude af sigte, at de gerne vil den her model, igen ikke fordi de synes, at kvoter er en god løsning, men fordi de synes, at det efterhånden er den eneste løsning på det her ret massive problem.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:23

Helle Sjelle (KF):

Jo, det gør naturligvis et indtryk; det ville være mærkeligt, hvis ikke det gjort det. Jeg noterer mig dog på nuværende tidspunkt, at debatten er ganske livlig udeomkring, og det synes jeg er ganske godt, men jeg noterer mig altså også, at der ud over de markante kvinder, som fru Pernille Vigsø Bagge henviste til, også er kvinder, der sidder i dansk erhvervslivs bestyrelser, som faktisk siger, at de ikke mener, at det er den rigtige vej at gå, at man indfører kvoter.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til fru Pernille Vigsø Bagge for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:23

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu henviste ordføreren selv til charteret, som vi har været inde på flere gange. Hvis det nu viser sig i løbet af et par år, at det her charter er pæne hensigtserklæringer på et stykke papir, men ikke har noget reelt indhold, og at der ikke kommer noget resultat ud af det, hvad har ordføreren så tænkt sig at gøre fra De Konservatives side på det her område?

Kl. 19:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:23

Helle Sjelle (KF):

Med al den power og al den ildhu, som ministeren har udvist i forhold til de her ting, der nu er sat i søen, så forventer jeg naturligvis også, at vi ser nogle resultater på det her område. Det, jeg især hæfter mig ved i forhold til de ting, der diskuteres på nuværende tidspunkt, er egentlig, at der er en meget livlig debat udeomkring – også i dansk erhvervsliv – i forhold til, hvordan man får flere kvinder ind på ledelsesposter i virksomhederne. Det synes jeg er positivt, og det håber jeg er med til at flytte nogle ting.

Men der er altså ingen tvivl om, at hvis vi står her om nogle år igen og der ikke er sket særlig meget, jamen så må vi jo se os om efter nye redskaber.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre i rækken af korte bemærkninger.
Værsgo til fru Julie Rademacher.

Kl. 19:24

Julie Rademacher (S):

Ja tak. Jeg ville nemlig vælges, fordi jeg er kvinde, men jeg ville også nødvendigvis vælges, fordi jeg er kvinde. Det skulle gerne være sådan, at vi som kvinder bidrager med noget. Det er jo en kendsgerning, at kvinder og mænd er forskellige, og jeg mener, at vi som kvinder helt sikkert kan bidrage med noget og også noget lidt andet, end mændene kan – ikke at vi hverken er klogere eller dummere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ordføreren mener at vi som kvinder rent faktisk kan bidrage positivt med i det private erhvervsliv i Danmark.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:25

Helle Sjelle (KF):

Jeg mener da bestemt også ligesom spørgeren, at vi har noget positivt at bidrage med som kvinder, og en af de ting, som kvinder bl.a. kan bidrage med, er jo simpelt hen en mangfoldighed, og er der noget, som jeg har forstået man også har brug for i dansk erhvervslivs bestyrelser på nuværende tidspunkt, jamen så er det jo bl.a. mangfoldighed.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker fru Julie Rademacher ordet for anden og sidste korte bemærkning? Værsgo.

Kl. 19:25

Julie Rademacher (S):

Jeg har allerede fået svar fra flere andre borgerlige partier – og også fra ordføreren – om, at man ikke ønsker at indføre nogle klare målsætninger eller kvoter i erhvervsvirksomheders bestyrelser, men jeg kunne godt tænke mig at høre ordførerens kommentar til, hvordan det kan være, at man i Norge har haft så stor succes, og at det faktisk bl.a. har resulteret i en øget økonomisk vækst for mange af de virksomheder, som har gjort god brug af kvinder, som tænker lidt anderledes, i de her bestyrelser.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:26

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes bestemt, at man skal se på de erfaringer, der er i Norge, men jeg bryder mig altså ikke om, at man direkte siger til virksomheder: Hvis ikke I kan levere varen, hvis ikke I har opnået det her mål, så tvangsopløser vi jeres selskab. Og det er jo faktisk det, man har til hensigt i Norge, og det er også det, jeg kan forstå at Socialdemokratiet i Danmark har til hensigt. Der må jeg bare sige, at der er vi altså ikke med fra konservativ side.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere markeringer for korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Værsgo til fru Lone Dybkjær, De Radikale.

Kl. 19:26

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo ikke første gang, vi diskuterer de her spørgsmål, og alene det burde jo føre til, at vi indførte kvoter og målsætninger og noget andet, så vi i det mindste kom lidt videre, kunne man godt sige.

Kl. 19:27

Jeg har lyst til lige i første omgang at tage udgangspunkt i den diskussion, der var om kvoteringer i de politiske partier. Velfærdsministeren nævnte bl.a. Det Radikale Venstre som et eksempel på, at man ikke havde kvoteringer, men alligevel havde markante kvinder. Det, jeg godt vil sige, er, at når det drejer sig om de politiske partier, har jeg aldrig været tilhænger af kvoteringer. Vi har indført det, der er nok så vigtigt, nemlig det, at man kan afgive personlige stemmetal, og det er det, der afgør det. Det er jo det, der har fået kvinderne ind. Hvis ikke vi havde gjort det, havde vi stadig været underlagt et temmelig mandsdomineret Folketing, føler jeg mig fuldstændig overbevist om.

Derfor kan man sige, at alene af den grund behøver man faktisk ikke at have kvoteringer, fordi vælgerne sørger for, at der gennemgående kommer en rimelig repræsentation af begge køn. Når det er sagt, tror jeg også, der er ganske mange mænd, der godt kunne ønske sig en vis kvotering, og som i hvert fald sørger for, at der kommer flere kvinder på listerne, hvis de opdager, der er én. Det er jo sådan set meget natur-

ligt, og det er en meget effektiv måde indirekte at indføre kvoteringer på.

Så synes jeg, der var en interessant diskussion, som desværre ikke vedrører forslaget her, men som jeg alligevel synes, man i anden sammenhæng burde forfølge. Det var den, velfærdsministeren rejste om individrettigheder. Jeg er nemlig tilhænger af, at vi har individrettigheder. Men jeg synes faktisk, den borgerlige regering er ved at opgives spørgsmålet om individrettigheder til fordel for nogle grupperettigheder. Den gruppe hedder så bare tilfældigvis familien. Jeg synes ikke, vi bestiller andet end at høre om familien, og jeg er meget modstander af, at vi forlader individrettighederne, som jeg synes er noget fuldstændig fundamentalt i vores velfærds-samfund, til fordel for en familiegruppe. Det er jo alt det, vi har ønsket at gøre op med, i hvert fald os som kvinder, i forbindelse med dannelsen af velfærdssamfundet. Og undskyld, ordfører, at jeg tager en helt anden diskussion end den, der vedrører det her.

Sådan set synes jeg, den er meget fundamental, også i øvrigt for at kvinder overhovedet kan være der og komme frem, nemlig at vi fastholder individrettighederne og ikke forfalder til at gå tilbage til familierettighederne. Det har jo været en stor styrke for kvinderne, at der er kommet individrettigheder, det ved vi. Det er sandelig også en stor styrke f.eks. for en anden gruppe, nemlig handicapgruppen, at den ikke er afhængig af familien. Det ville være en katastrofe, hvis ikke vi fastholder individrettigheder på de her områder. Derfor er jeg altså også meget skeptisk over for velfærdsministerens udsagn om, at nu skal vi til at tage os af vores familie. Selvfølgelig skal vi det, hvis vi i øvrigt kan sammen med familien, men der er sandelig også mange, der har ønsket at frigøre sig fra familien. Det siger jeg bare. Så meget om det.

Så bliver jeg selvfølgelig også nødt til at sige et par ord om forslaget. Nu føler jeg jo, at jeg igennem årene har sagt ganske meget om det her emne, men det ændrer jo ikke ved det. Hvis vi står her om nogle år, sagde fru Helle Sjelle, så må vi gøre noget. Jeg kan godt garantere fru Helle Sjelle for, at vi står her om nogle år og fører den samme diskussion. Det er ikke sikkert, det er fru Helle Sjelle, der står her, og det er heller ikke sikkert, at det er mig, der står her, men der står i hvert fald nogle kvinder om nogle år og siger: Skulle vi ikke se at få indført lidt større ligestilling i det danske samfund. Det går nemlig ikke ret meget fremad, og det er jo rigtig, at

kvinderne tager uddannelse, men det afspejler sig ikke rigtigt i lederposter. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, at man skal arbejde med meget præcise målsætninger. Jeg er ikke tilhænger af, at man lukker virksomheder eller noget som helst. Jeg tror heller ikke, det bliver en realitet i Norge. Men det er godt, at virksomhederne har været tvunget til at satse på kvinderne. Det er jo det, der er sket. Derfor er jeg også glad for det initiativ, ministeren har taget i den sammenhæng.

Det er jo ikke sådan, at kvinderne kommer ukvalificerede på bestyrelsesposter og ledelsesposter. Selvfølgelig har man sagt, at man ikke vil have ukvalificerede kvinder. Man taler altid om, at kvinder skal være kvalificerede, og jeg synes, det ville være ønskeligt, hvis man talte lige så meget om, at mænd burde være kvalificerede. Det er en sidebemærkning. Kvinderne skal være kvalificerede, og derfor gør man det, at man formentlig i virkeligheden overkvalificerer dem i forhold til mændene, for at de overhovedet skal have en chance, og giver dem nogle gode uddannelser. Derfor tror jeg, at det nok vil komme til at gå de virksomheder rigtig godt. Det er den gode side af det initiativ, som ministeren har taget, og det skal hun sådan set ikke have utak for.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi er nødt til at sætte nogle skrappe målsætninger – vi kan kalde dem kvoter eller noget andet – hvis vi skal ændre på tingenes tilstand. Det gælder altså også i f.eks. statslige aktieselskaber.

Kl. 19:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er nogle enkelte korte bemærkninger. Jeg så ikke, hvem der kom først. Det var meget tæt. O.k., jeg kan se, I peger på hinanden, så værsgo til hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:32

Jacob Jensen (V):

I Venstre går vi jo ind for ligestilling, så vi synes, vi lige skulle vurdere det lidt hernede.

Jeg vil egentlig godt spørge den radikale ordfører, hvordan den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, definerer ligestilling – sådan helt konkret. Hvordan definerer man ligestilling? Er det, når man giver lige muligheder for kønnene, eller er det, når man forfordeler det ene køn frem for det andet?

Kl. 19:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:32

Lone Dybkjær (RV):

Ligestilling meget bredt er, at man giver lige muligheder for kønnene. Ligestilling endnu bredere er også, at man erkender, at hvis man skal skabe lige muligheder for mennesker i samfundet, kan det godt betyde, at der er nogle, der skal hjælpes mere end andre. Her snakker jeg ikke specielt om den kønsmæssige ligestilling, men om ligestilling meget bredt.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jacob Jensen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:33

Jacob Jensen (V):

Jeg skal bare lige forstå den radikale ordfører helt korrekt, nemlig at De Radikale altså går ind for forfordeling af kønnene som et middel til at opnå et mål i den her sammenhæng. Altså, man må gerne inden for ligestillingens definition – som De Radikale forstår det – forfordele det ene køn på bekostning af det andet.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:33

Lone Dybkjær (RV):

Altså, vi har jo været tilhængere af, at det f.eks. kunne være nødvendigt i forbindelse med børnehaver at forfordele til fordel for mændene, fordi vi syntes, at det var meget vigtigt, at der kom mænd i forbindelse med børnehaver. Men i øvrigt talte jeg ikke om forfordeling i forbindelse alene med kønnene.

For mig er ligestilling noget andet end bare kønsmæssig ligestilling. Jeg talte også om, at der kan være grupper i samfundet, der har behov for ekstra støtte under en eller anden form, ekstra uddannelse, for at de grupper reelt kan komme med i samfundslivet.

Kl. 19:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:34

Ellen Trane Nørby (V):

Nu sagde den radikale ordfører, at man ikke kunne forestille sig andet, end at der også ville stå en masse kvinder og diskutere det her om et par år. Der må jeg så bare sige, at jeg også håber, at der må stå nogle mænd og diskutere det, for forudsætningen for, at vi kan få ligestilling, er sådan set, at det er en ligestillet debat, der også bliver ført, hvor begge køn tager et ansvar.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge om, er i forhold til det, vi også talte om tidligere, om hvordan der vil blive set på kvinderne i de her bestyrelser, hvis de bliver kvoteret ind, altså, hvordan opfattelsen vil være af kvinderne. Vil det være, at det er kompetente kvinder, eller vil det snare være den her opfattelse af: Nå ja, I er jo bare blevet kvoteret ind. Det er lidt ligesom det, vi kender fra det amerikanske samfund, hvor sorte jo tit er blevet set ned på, hvor sorte kvinder i høj grad er blevet set ned på, fordi man har haft den her positive særbehandling. Hvad mener den radikale ordfører om det?

Kl. 19:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:35

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er vigtigt, at begge køn tager et ansvar. Jeg synes også, det er vigtigt, at begge køn har lige muligheder for at tage et ansvar. Derfor går vi f.eks. ind for en barselorlov til mænd, sådan at mændene reelt har noget at have deres ansvar i. Det er det, vi opfatter som at skabe lige muligheder.

Jeg er ret overbevist om, at man altid i en overgangsperiode kan komme ud for den type af betragtninger, som fru Ellen Trane Nørby kom ind på. Men jeg er også helt overbevist om, at man nu ser en række sorte ledere i USA, der manifesterer sig, uden at man siger, at det bare er, fordi de er sorte. På samme måde tror jeg det er her.

Jeg tror så i øvrigt, at det, der er fuldstændig afgørende, selvfølgelig er, hvordan de enkelte er. Det er klart, at hvis man sætter en idiot af en mand på en bestyrelsespost, så ødelægger det også situationen for de andre mænd og på tilsvarende måde med kvinder. Men det er der jo heller ingen der siger at man skal gøre.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Fru Ellen Trane Nørby for anden og sidste bemærkning, værsgo.

Kl. 19:36

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror sådan set, at vi er enige om, at målet er at få en større mangfoldighed i de danske ledelsesposter, både når vi taler bestyrelse, og også når vi taler direktørposter og andet. Men når jeg kigger på arbejdsmarkedet i dag, ser jeg et arbejdsmarked, der skrider på kompetente mennesker. Vi kan se det, hvis vi sammenligner med et arbejdsmarked som det spanske, hvor der jo

også har været en debat, hvor det politiske fokus er blevet meget intensiveret på kompetencer, kvinders kompetencer og kvinders kompetencer også på ledelsesposter. Tror den radikale ordfører ikke, at det charter, som ministeren for ligestilling har indført, som jo massivt sætter fokus på, at virksomhederne også har et ansvar for at sikre en mangfoldighed i ledelsen, sammenkoblet med det, at vi mangler kompetente mennesker, kunne være netop det kick, der gør, at vi kan få en fornyet start på en ligestilling i toppen af dansk erhvervsliv?

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:37

Lone Dybkjær (RV):

Det vil jeg da håbe at det er, siden vi ikke kan komme i gang med en mere veldefineret målsætningsdebat. Så jeg vil da håbe, at det hjælper.

Jeg er også overbevist om, at det hjælper noget. Jeg tror altså også bare, det er nødvendigt med en målsætningsdebat. Hvis man f.eks. har et udgangspunkt om, at man skal have 40 pct. kvinder – eller mænd, for den sags skyld der, hvor der er behov for det – og man har det som mål, så vil man også spørge, hvordan man så når det mål.

Hvis vi f.eks. skal have 40 pct. mænd i børnehaver, er det helt nødvendigt, at vi lægger en strategi for at nå det mål. Det er for mig også ligestilling. Det kommer ikke bare af sig selv, vi er nødt til at sige, at hvis det er målet, hvad kan vi så gøre for at nå det. Hvilke strategier skal der til? Hvor skal hovedindsatsområderne være? Det er sådan, jeg kigger på det. Jeg kigger sådan set rent ledelsesmæssigt på det, om man vil.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Så kan jeg vist sige tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Værsgo til fru Line Barfod, Enhedslisten.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er indimellem noget absurd at høre den her debat om, at det nærmest er kvindernes egen skyld, at de ikke kommer nogen vegne, og at det er, fordi der er mangel på uddannelse og kompetencer osv.

Jeg synes også, det er lidt sjovt, når man så ser alle de mange mænd, der sidder rundtomkring. Som nogle har påpeget i den offentlige debat, kunne det nogle gange godt virke, som om nog-

le af de mænd, der laver de største fiaskoer, begår de største fejl, så også er dem, som har nemmest ved at blive rekrutteret. Men sådan kan man jo undre sig ofte.

I Enhedslisten har vi den holdning, at kompetencer og dygtighed absolut ikke har noget at gøre med køn, og vi har den holdning, at man går glip af rigtig meget, hvis man ikke anerkender, at mangfoldighed er en styrke, og det gælder også i kønsmæssig forstand.

Den nuværende ligestillingslov trådte i kraft i 2000, og alligevel er der rigtig mange områder, hvor kvinderne stadig ikke har vundet indpas, herunder i toppen af både de offentlige institutioner og dansk erhvervsliv. Det er stadig mændene, der dominerer, og derfor synes vi også, det er fint med det forslag, SF kommer med.

Det er vigtigt, at vi ikke bare sætter os ned og venter på, at tingene sker af sig selv – det har man gjort i rigtig, rigtig mange år, og der sker ikke noget. Vi synes, det er fornuftigt at se på erfaringerne fra Norge, sådan som SF lægger op til, for ligestilling opnås ikke af sig selv.

Som ligestillingsministeren sagde, er ligestilling noget, man tilkæmper sig; man kan så undre sig lidt over, hvor ligestillingsministeren er henne i den aktuelle kamp for ligeløn. Indimellem bruges i debatten ligestillingsministerens citat, der er fra dengang, hun kæmpede for ligeløn, nemlig at det var »et krav«, men i dag kan man ikke engang få ligestillingsministeren til at sige, om hun går ind for ligeløn. Det synes jeg siger noget om, at vi ikke er nået så langt; vi har en ligestillingsminister, der ikke engang kan fortælle, hvorvidt hun går ind for ligeløn.

Men også i forhold til topposter, som SF peger på her, er det tydeligt, at der er brug for at gøre noget. Der er brug for handling og gerne på flere niveauer, for kvinder og mænd bør selvsagt have lige adgang og lige muligheder for at deltage i samfundets institutioner. Alt andet er diskrimination.

Den passive venten på, at ligestillingen kommer af sig selv, har spillet fallit. Vi mener faktisk, at kvoter i perioder kan være udmærket. Vi mener ikke, det er noget, man skal have altid, men vi mener, at det kan være udmærket i en periode.

I Enhedslisten har vi som forsøg indført kvoter i forhold til vores ledelse, i forhold til vores delegerede på vores årsmøder. Vi har også lavet forsøg med at ændre mødeform og mødetidspunkter, og vi har nogle rigtig gode erfaringer med at have kønsopdelte talerlister. Det får fak-

tisk langt flere kvinder til at tage ordet og deltage i debatten. Det er alt sammen, fordi vi har erkendt, at kompetencer ikke bundes i køn, men at der kan være forskel i måden, mænd og kvinder agerer på, og at forskellene har rod i den måde, vi opdrager vores drenge og piger på.

Hvis vi vil ændre på mænds og kvinders handlemønstre, bliver vi nødt til også at gøre noget ved den måde, vi har indrettet samfundet på; vi bliver nødt til at gøre noget for, at vi også indretter på topposterne. Det kunne også være væsentligt her, hvis man gik ind og sikrede, at vi fik ligeløn, så man også i forhold til lønnen viser, at vi anerkender kvindefag nøjagtig lige så meget som mandefag.

Flere har undervejs i debatten sagt det her med, at kvinder ikke skal ind på kvoter, og at man ikke skal vælges til noget, fordi man er kvinde. Men jeg synes jo, at det, hvis man selv er klar over, at man er kompetent, er rigtig vigtigt, at man tør gå ind og blive valgt, tør gå ind og sige, at det ikke kun er mænd, der skal sidde, og tør være med til at bryde den dominans, der har været i rigtig mange år. Det er den måde, kvinder har fået tilkæmpet sig tingene på igennem tiden. Det er ved, at nogle har turdet gå forrest og sige: Jamen vi er det værd. Kvinder er det værd at få stemmeret, kvinder er det værd at få ligeløn, kvinder er det værd at få anerkendelse, og kvinder er det værd at komme ind på topposterne i samfundet.

Derfor håber vi også, at det snart lykkes at komme ind og gøre noget, også fra Folketingets side, og der er SF's forslag et godt bud på en af de ting, vi kan komme i gang med at gøre.

Kl. 19:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, hvorfor vi går videre, og det er så ordføreren for forslagsstillerne. Fru Pernille Vigsø Bagge, værsgo.

Kl. 19:43

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF går vi faktisk ikke ind for kvoter. Vi går ind for resultater. Og resultatet, målet, skulle gerne være, at der var en langt mere ligelig fordeling af mænd og kvinder i det danske erhvervslivs bestyrelser. Når man så kigger sig rundt for at se, hvor de har opnået nogle gode resultater, så er det umuligt ikke at falde over Norge, hvor man faktisk har opnået nogle rigtig fine resultater. Hvordan har de gjort det? De har lavet de her kvoter, målsætninger – man kan kalde det,

hvad man vil – og det er da fuldstændig oplagt at efterligne det norske system, når man kan se, at det virker og har en positiv effekt, og når der er et stort problem i Danmark, som skal løses.

Jeg har egentlig skrevet i min lille stikordliste til ordførertalen, at det var et godt udgangspunkt, at alle partier i Folketinget – i hvert fald de fleste af dem – anerkender, at der er et problem her, og at det er et problem, der skal gøres noget ved. Jeg kan godt komme helt i tvivl her bagefter, om det var rigtig at ytre det, for med de spørgsmål, der er stillet især fra Venstres side, kan jeg godt komme i tvivl om, om man anerkender, at der er et reelt problem.

Selv om ligestillingsministerens charter er vældig fint, så har det overhovedet ingen dokumentation for nogen virkning, så har det jo faktisk kun sådan en hensigtserklæring i sig og ikke nogen konkrete resultater. Det synes jeg er meget, meget ærgerligt, og så kan jeg godt komme i tvivl om, om man virkelig reelt anser det her for et problem, som skal løses. Det gælder, ikke mindst når vi også hører, at der er 63,3 pct. kvinder optaget på de lange videregående uddannelser – jeg tror, det var Venstres ordfører, der gav det tal. Men det viser jo så også, at der i fremtiden faktisk er rigtig, rigtig mange kompetente kvinder, og det er der også allerede nu. Så det er fuldstændig oplagt, at vi er nødt til at gøre noget, for ellers sidder der en masse mænd, som ikke er lige så kompetente som alle de kvinder, der holdes udenfor.

Med hensyn til mændene er det jo et faktum, at det i årevis, i århundreder faktisk, har været en kvalifikation i sig selv at være mand i en lang række positioner. Gretelise Holm skriver i sin bog om ligestilling, at der aldrig før i tiden var nogen mandlige præster, der klynkede over, at de var hundrede procent kvoteret ind, fordi det slet ikke var muligt at blive kvindeligt præst. Jeg har ikke hørt om, at der var nogle af ordførerne fra de borgerlige partier, der har problematiseret, hvor mange mænd der er blevet placeret i en stilling alene på grund af deres køn, og det synes jeg er betænkeligt. For vi ved jo, at der sidder masser af mænd derude på bestyrelsesposter og på ledelsesgangene, som sidder der, alene fordi de er mænd. Og det er et problem. Det ville også være et problem, hvis kvinder sad på bestyrelsesposter, alene fordi de var kvinder.

Alle de mennesker, der skal sidde i de her bestyrelser, skal have nogle helt klare kompetencer, og det har de. Vi har mange, mange mennesker med et meget højt uddannelsesniveau i det

her land, og det er da klart, at det aldrig nogen sinde bliver et problem at finde kvinder nok. Elisebeth Budolfson, som er tidligere administrerende direktør i den store erhvervsvirksomhed ALK-Abelló, påstår i Berlingske Tidende, at hun til hver en tid kan finde en kvinde til hvilken som helst bestyrelsespost i Danmark. Så det er ikke noget problem at finde de her kvinder.

Jeg synes også, det er rigtig, rigtig interessant, at Venstres EU-parlamentariker, Karen Riis-Jørgensen, har været ude at tale for kvoter i EU-sammenhæng, samtidig med at man skal høre herfra, at Venstres ordfører synes, at det med kvoter er antidemokratisk, uhørt grotesk og mange andre skældsord.

Det er dejligt at høre, at der trods alt er partier, som anerkender behovet for det her forslag om den her lovgivning, og det vil jeg meget gerne kvittere ordføreren for Enhedslisten, ordføreren for De Radikale og ordføreren for Socialdemokraterne for. Det var rigtig fint at få nogle klare meldinger om, at man er nødt til at gøre noget i den her sammenhæng.

Jeg har ikke så meget andet sige, end at vi bliver ved med at fremsætte det her forslag, så lang tid vi synes debatten skal køre. Jeg har jo allerede stillet en del spørgsmål til ligestillingsministeren, før forslaget blev fremsat, og jeg kommer til at stille mindst lige så mange, for jeg synes virkelig, der er mange ting, vi ikke har fået svar på, i forhold til hvad det er, ligestillingsministeren har tænkt sig at gøre ved det her problem.

Så jeg ser frem til at få de svar, og jeg håber, at alle er klar til at tage debatten igen, for vi bliver ved, indtil det virker.

Kl. 19:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Debatten er ikke helt død endnu. Der er en enkelt kort bemærkning. Værsgo til fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:48

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kunne høre på SF's ordfører, at SF's ordfører var meget stødt over, at den eneste mand, der var til stede i salen, Venstres ordfører hr. Jacob Jensen, tillod sig at problematisere politisk indblanding i virksomheders bestyrelser, hvilket jo er en helt anden ting, end at man ikke kan have en målsætning om at skabe mere ligestilling i det her land.

Jeg beklager da meget, at fru Pernille Vigsø Bagge gør det her til en kamp mellem kønnene. Jeg troede sådan set, at vi var enige om i dag, at vi har en kamp for ligestilling og ikke en kamp

mellem kvinder og mænd. Jeg håber da ikke, det er sådan, at det skal være en kamp mellem kønnene i stedet for en ligestillingskamp, for så er det fuldstændig korrekt, at vi er uenige i, hvad det er, det handler om.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:48

Pernille Vigsø Bagge (SF):

De kvinder i erhvervslivet, som har været ude at tale for kvoter – jeg har nævnt dem flere gange – siger, at grunden til, at de faktiske forhold er, som de er, er nogle netværk af mænd, nogle vaner og nogle traditioner, som man er nødt til at bryde med på radikal vis, og jeg kan godt forstå, hvad de mener.

I SF's optik er kampen for ligestilling et spørgsmål om lige muligheder for mænd og kvinder. I dag har mænd og kvinder ikke lige muligheder for at komme til at sidde på bestyrelsesposter, og det er det, vi har et problem med. Vi gør det ikke til en kønskamp, vi siger bare, at vi vil skabe lige muligheder, for det er der ikke i dag.

Kl. 19:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Fru Ellen Trane Nørby for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:49

Ellen Trane Nørby (V):

Det er da fuldstændig korrekt, at der sidder virksomhedsledere, som er født i en helt anden tid, som er vokset op i en generation, hvor kvinderne stod hjemme ved kødgryderne, og mændene tog sig af arbejdet og hev den store check hjem; det er da fuldstændig korrekt. Men heldigvis ser virkeligheden da anderledes ud i dag, heldigvis ser vi en situation, hvor Institutet for Fremtidforskning faktisk begynder at tale om den marginaliserede manderolle, fordi mændene efterhånden overhovedet ikke engang kan klare at komme igennem folkeskolen og efterhånden bliver marginaliserede i forhold til kvinderne, som jo stormer derudad, især kompetence- og uddannelsesmæssigt. Jo, der er da dårlige mænd på poster, men det skal da ikke gøre, at det her bliver en kamp mellem kønnene. Det skulle gerne være en kamp for ligestilling.

Men jeg vil egentlig gerne stille SF's ordfører et spørgsmål i forhold til forskellen mellem kvoter og målsætninger. SF's ordfører bliver ved med at fremdrage Karin Riis-Jørgensen, som sammen med nogle andre europaparlamentari-

kere har sat den politiske målsætning, at som minimum skal en af topposterne besættes af en kvinde. Kan vi være helt enige om, at der er en forskel mellem at have en politisk målsætning og så det at sætte kvoter op, som er det, SF's forslag går ud på?

Kl. 19:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:50

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er ikke i stand til at se den store forskel mellem en kvote og en målsætning. Jeg kan lige så godt sige, som det er, at hvis det skal være et spørgsmål om ordkløveri, og man afviser et forslag på baggrund af et begreb, ændrer vi bare begrebet.

Jeg synes simpelt hen, det er et spørgsmål om at tale uden om substansen i sagen. Karin Riis-Jørgensen udtaler, at der skal være kvoter i forhold til posterne i EU, og om vi taler om kvoter eller målsætninger i vores forslag, er for mig at se fuldstændig ligegyldigt. Det er jeg nødt til at sige til ordføreren.

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Der er endnu en kort bemærkning. Værsgo til hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:51

Jacob Jensen (V):

Hvordan definerer SF's ordfører ligestilling? Er det, når man ikke gør forskel mellem kønnene, eller er det, når man forfordeler det ene køn til fordel for det andet?

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 19:51

Pernille Vigsø Bagge (SF):

For SF er ligestilling et spørgsmål om lige muligheder. Vi vil opstille lige muligheder, de samme muligheder for alle mennesker til livsudfoldelse under enhver form, og hvis det kræver særlig årvågenhed over for kvinder, der dør af hjerte-kar-sygdomme, eller mænd, der har brug for mere barselorlov, fordi de ikke kan få det gennem det regulære system, opstiller vi muligheden for at få de lige muligheder. Det er vores definition på ligestilling.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Jacob Jensen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:52

Jacob Jensen (V):

Til afslutning kunne jeg godt tænke mig at høre, for det står ikke i forslaget, hvilken konsekvens det skal have for virksomhederne, hvis de ikke opfylder målsætningen.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 19:52

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det skal have fuldstændig den samme konsekvens som i Norge, nemlig at selskabet skal opløses, og jeg vil bare sige, at det aldrig nogen sinde kommer til at blive tilfældet, for der er masser af kompetente kvinder derude. Der er mange kvinder, der gerne vil have posterne, og det er derfor, vi ser det fuldstændig bizarre, at der sidder flere danske kvinder i norske bestyrelser end i danske, netop fordi de ikke kan få lov til at komme ind i de danske bestyrelser, men kan i de norske. Det kommer aldrig nogen sinde til at blive en realitet at tvangsopløse et dansk selskab på baggrund af forslaget her, for der er så mange kompetente kvinder. Vi kan oven i købet se, hvordan kvinderne overhaler mændene på uddannelsesniveau, så det bliver aldrig et problem.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

40) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre kvalitet i kystlivredningen.

Af Flemming Møller Mortensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2008).

Kl. 19:53

Forhandling**Den fg. formand (Karen J. Klint):**

Forhandlingen er åbnet. Det er justitsministeren, værsgo.

Kl. 19:53

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at vi alle bliver meget berørte, når vi hører om de tragiske drukneulykker, der desværre hvert år kræver menneskeliv både i havet og i svømmehaller. Hver eneste drukneulykke er naturligvis en for meget, og derfor er jeg også enig med forslagsstillerne så langt, at der er behov for at tilvejebringe nye regler, der sikrer en bedre badesikkerhed ved offentlige badestrande.

Det er netop baggrunden for, at jeg efter drøftelser med bl.a. Rådet for Større Badesikkerhed allerede har taget initiativ til, at der indføres nye regler for badesikkerhed ved både offentlige badestrande og badeanstalter. Den 1. juni, dvs. på søndag, træder der nemlig en ny bestemmelse om badesikkerhed i kraft i ordensbekendtgørelsen. Den nye bestemmelse indebærer, at der fremover skal fastsættes lokale regler for badesikkerheden rundt om i landet, hvor det er nødvendigt. Som jeg vil vende tilbage til, har det været meget vigtigt for mig at sikre, at vurderingen af, om der konkret er behov for regler om redningsmateriel, livreddere osv., og hvilke konkrete tiltag der i givet fald skal tages, er en vurdering, der bedst foretages lokalt.

Som man ved, når man er vokset op ved Vesterhavet, er der nemlig meget stor forskel på, om vi taler om en kyststrækning ved Hirtshals eller en kyststrækning ved Hornbæk. Derfor bliver det efter de nye regler den lokale politikreds, som skal vurdere den lokale badesikkerhed i et tæt samråd med den lokale kommunalbestyrelse. Hvor beslutningsforslaget fokuserer på, at der fra centralt hold skal fastsættes meget detaljerede krav, f.eks. til livredderes udrykningstid, sikrer de nye regler altså, at der tages udgangspunkt i de lokale forhold, der som sagt er væsensforskellige rundtomkring i landet.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, selv om vi er helt enige i ønsket om bedre badesikkerhed. Jeg har således allerede taget initiativ til at sikre større badesikkerhed, og det i øvrigt ikke blot ved offentlige badestrande, men også ved badeanstalter. Som jeg har nævnt, træder den nye ordning i kraft den 1. juni, og den nye bestemmelse i ordensbekendtgørelsen indebærer, at politiet i forhold til of-